

СЪЮЗ НА СЪДИИТЕ В БЪЛГАРИЯ

**Член на Международната асоциация на
съдиите**

Член на Европейската асоциация на съдиите

Член на Европейски магистрати за демокрация и свободи

До

Съдийската колегия

на Висшия съдебен съвет

Копие:

До

**Председателя на
Върховния касационен
съд**

**Уважаеми членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен
съвет,**

Съюзът на съдиите следи с тревога опитите в съдебната система по перфиден начин да се подчини съдийската независимост и да се възпита страхопочитание към кадровия орган и административните ръководства на съответните органи.

След частичната съдебна реформа през 2016 г. на законодателно ниво се въведе принципът на съдийското самоуправление. В действителност обаче, чрез редица процедурни похвати с паралегални цели, съчетани с бързи законодателни промени „на тъмно“, произволни решения на кадровия орган и ad hoc практика на Върховния административен съд по дела, засягащи конкурсите, назначенията, командироването и дисциплинарната практика, в редица съдилища се постигна само една фасадна демокрация, зад която се прикриват нагласените назначения и номенклатурно-

командното управление на съдилищата и осигуреното по този начин въздействие върху индивидуалната съдийска независимост отвътре в системата.

Красноречив пример, илюстриращ обобщените констатации, е създадената и грижливо поддържана от административното ръководство на Районен съд Пловдив среда на власт и подчинение на съдиите от този орган.

На 10.03.2022 г. Ви призовахме да започнете спешни действия по проверка на данните, изнесени от съдия Деян Въртов, за системния тормоз на работното място, осъществяван от председателя на Районен съд Пловдив Иван Калибацев чрез злоупотреба с административни правомощия, както и за това, че по две конкретни съдебни производства е направен опит да му се окаже въздействие върху съдийската независимост чрез административното ръководство на съда.

До момента съсловната организация не е уведомена за предприети действия по повод на искането ни.

Междувременно бяхме сезирани от друг съдия от Районен съд Пловдив - съдия Татяна Маслинкова, със сигнал, придружен от писмени доказателства, за осъществяван спрямо нея административен тормоз от председателя Иван Калибацев, който изцяло потвърждава изнесените данни от съдия Деян Въртов и сочи, че проблемът в този съд е системен. Осъществяваният тормоз над съдия Маслинкова започва също след заявена в началото на 2020 г. критична позиция по повод високата натовареност в гражданската колегия и искане да се намери решение на проблема. Съдия Маслинкова е заплашвана с лишаване от допълнително материално стимулиране и дисциплинарни наказания, като за кратък период от време спрямо нея са издадени 13 заповеди на председателя, с повечето от които той я задължава да дава писмени обяснения по воденето и администрирането на делата.

Съдия Маслинкова, както и съдия Въртов, посочват конкретни съдебни производства, по които адвокати, недоволни от процесуалните действия/бездействия на съдиите, се оплакват на председателя, който започва проверки и инициира дисциплинарни производства. И в двата сигнала, получени от съдиите Въртов и Маслинкова, има достатъчно конкретни данни, които изглеждат убедително като опит за въздействие върху съдийската им независимост след сезиране от определени адвокати/страни и последващото действие на председателя.

Конкретните факти, описани в приложените писма на засегнатите съдии, могат да бъдат обобщени така:

1.Спрямо съдия Деян Въртов е направен опит за оказване на натиск по следния начин:

- В края на 2020 година съдия Въртов е извикан в кабинета на заместник председателя Александър Точевски, който поискал от съдия Деян Въртов да направи „услуга“ на представителя на страна по дело и да върне оригиналите на приети писмени доказателства.
- През месец февруари 2021г., след като по конкретно дело за делба на картини на художника Златю Бояджиев пристига молба от адв. Иван Демерджиев, с която иска да бъдат назначени конкретни вещи лица, зам.-председателят Александър Точевски извикал съдия Въртов в кабинета си и поискал от него да уважи молбата на адв. Иван Демерджиев; след като съдия Въртов е отказал да изпълни указанието на зам.-председателя Александър Точевски, председателят Иван Калибацев е инициирал дисциплинарно производство - ДД №6/2021 г., по сигнал на адв. Иван Демерджиев, в качеството му на зам.-министър на правосъдието.

Действията на ръководство срещу съдия Деян Въртов са очевиден опит да се въздейства върху независимостта на съдията. Последващите настоявания той да се отведе от разглеждането на делото биха могли да се третират като опит да се „избират“ удобни съдии, които вероятно биха послушали указанията на председателя. Вместо председателят на съда да се противопостави решително на това, той услужливо упражнява административна репресия, прераснала в иницииране на дисциплинарно производство за налагане на най-тежкото наказание на съдия Въртов – освобождаване от длъжност (дисциплинарно дело №6/2021 г.).

В допълнение към представените вече доказателства с предходния ни сигнал, представяме на вниманието Ви извлечение от протокола от открито съдебно заседание на Административен съд Пловдив в производството по адм.д.№1226/2021 г., образувано по жалба на съдия Деян Въртов срещу Заповед на председателя Иван Калибацев по чл. 327 (1) ЗСВ. В открито съдебно заседание на 24.09.2021г. зЗам.-

председателят Александър Точевски, разпитан като свидетел по делото, признава твърденията на съдия Вътв.¹

2. Спрямо съдия Татяна Маслинкова е оказан натиск по делата, посочени в молба на адв. Албена Пискова от 06.04.2021 г., с която иска от съдействие от председателя Иван Калибацев да бъдат администрирани две конкретни дела с ясното съзнание за нередността на това искане: *„Независимо, че описаните действия от мен са действия на право на водене и администриране на процеса по вътрешно убеждение на съда..“*

Въз основа на тази „молба за съдействие“ Иван Калибацев в същия ден е направил деловодна справка за срочността на състава на съдия Маслинкова и със Заповед №602 от 07.04.2021 г. е изискал от нея писмени обяснения по оплакванията на адв. Пискова и още 14 производства, посочени в справката.

Достатъчно е да се посочи, че на разположение на страните е институтът на определяне на срок при бавност, уреден в глава Деветнадесета на ГПК, който предвижда независима съдийска преценка за това дали има необосновано забавяне при извършването на дадено действие.

¹ Съществено значение имат следните изявления, записани в съдебния протокол от съдебното заседание, публично достъпен на официалната страница на Административен съд Пловдив: <https://plovdiv-adms.justice.bg/bg/15692?from=&to=&casetype=&casenumber=1226&caseyear=2021>
СВИД.ТОЧЕВСКИ : „Делото с картините беше за насрочване. Имаше обаждане на адвокат Демерджиев, че шест месеца не е насрочено и че има молба за вещи лица, които двете страни са се съгласили да не бъдат вещи лица, да има произнасяне по молбата, а то нямаше произнасяне. Не е имало проблем в нашата комуникация - двамата. Тогава той каза “Бях планирал да го насроча, няма да го насроча, защото излиза, че все едно съм го насрочил защото си ми казал, или защото те го искат”.
ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ ВЪТОВ – Споменавал ли съм това, че не е редно в качеството си на зам.председател да го правиш?
СВИД.ТОЧЕВСКИ – Може и да е споменато, не твърдя че не е споменато. Не съм се обидил от това, направил съм го чисто колегиално.
По отношение на делото за карнетите с “В и К”, специално за карнетите дойде юристката на “В и К”, защото имаше дело при мен и помоли. Каза “Можеш ли да говориш с докладчика на IV състав да върне едни карнети, защото правили месечно отписване на водомерите с инкасаторката и всеки месец описвали тези карнети. Те са представени преди заседанието и тя ги искаше да ги върнат и да ги даде за заседанието. Аз му казах да им свършим работа, в такъв аспект, защото “В и К” и “ЕВН” са фирми, които имат много дела с нас и работим добре организационно. Тоест когато да речем те имат много дела, ни се обаждат да пуснат ли толкова дела, за да можем да си регулираме постъпленията, което смятам че е съвсем нормално като комуникация. В този аспект му казах да им свършим работа, защото си помагаме. Не е било в никакъв случай ходатайство или форма на натиск.“

В края на сигнала си съдия Маслинкова изказва мнение, което е показателно за цялостното (не)доверие на съдийската общност в органите, които би следвало да бранят съдийската независимост.

3. Вместо Съдийската колегия към ВСС, въз основа на данните, изнесени в първото предложение за дисциплинарно наказание от председателя на Районен съд Пловдив, да предприеме действия за защита на съдийската независимост на съдия Деян Въртов, активно се включва в по-нататъшните действия за неговото „дисциплиниране“ и „подчиняване“, като образува три недопустими дисциплинарни производства срещу съдията.

Очевидна е невъзможността фактите, въз основа на които са направени и трите предложения за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание на съдия Деян Въртов, да ангажират дисциплинарната му отговорност, въпреки което са образувани следните дисциплинарни производства:

ДД №3/2021 г. - за това, че съдия Въртов не се явил на работа в два поредни дни, за които преди това е имал заповед, с която е било разрешено ползването на платен годишен отпуск, но с нова заповед разрешението е отменено едностранно от председателя само ден преди да започне ползването на отпуска.

ДД №6/2021 г. - за това, че съдия Въртов е забавил производството по делото, вкл., че не се е отвел своевременно от разглеждане на дело, както и че „изнесъл“ информация по дело на експерт, който не е бил назначен за вещо лице и е обявил на страните как ще се произнесе, обсъждайки с тях възможните способи за извършване на съдебна делба.

ДД №2/2022 г. - за това, че съдия Въртов на различни дати в периода м.09.2021 г. – м. 01.2022 г. не се явил на работа или не бил на работа през целия ден, като основният упрек е за това, че съдия Въртов се е явил самоволно в заседанията пред дисциплинарния състав по ДД 3/2021 г. и ДД № 6/2021 г. , без да е бил командирован за това от председателя на съда Иван Калибацев.

Предвид изложените факти, Съюзът на съдиите, воден от разбирането, че засягането на индивидуалната независимост на съдията е посегателство върху цялостния правов ред в държавата,

НАПОМНЯ, че вътрешният натиск, който по принцип административните ръководители биха могли да оказват върху съдийската независимост, е повод за задаване на редица наднационални стандарти, изведени в практиката на Европейския съд по правата на човека². Достатъчно е да се напомнят позорните констатации в Решението на ЕСПЧ от 19 октомври 2021 г., в което България е осъдена за нарушение на чл.18 по делото Мирослава Тодорова срещу България, в които е изобличено упражняването на дисциплинарните правомощия на ВСС не за подобряване на организацията и функционирането на съдебната система, а за назидание и институционална саморазправа със съдия Тодорова. На официалната страница на ВСС са качени всички становища на КСЕС, включително последното от 2021 година – Становище №24, посветено на Развитието на съдебните съвети на съдебната власт и ролята им в независимите и безпристрастни съдебни системи. Време е с ефективни действия да покажете на цялото общество, че това не са клиширани фрази, които „висят“ на сайта на ВСС, а действително активно работите за повишаване на професионализма, прозрачността и етиката в съдебната власт, така че да превърнете правилата на хартия в култура на зачитане на независимостта на съдебната власт (§ 3 от становището и препращането към България).

НАСТОЯВА Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет незабавно да преустанови съучастието си в преследването на незаконни цели – подчиняване на съдиите на административните ръководители на съдилищата, чрез привидно законни дисциплинарни производства, по който начин се посяга не само върху индивидуалните права на съдиите, но и върху цялостния правов ред в държавата, като се засяга достъпа

² Виж решенията по делата Вака v. Hungary Голяма камера, № 20261/12, 23 юни 2016 г.; Parlov-Tkalčić v. Croatia, № 24810/06, 22 декември 2009 г.; Agrokompleks v. Ukraine, № 23465/03, 6 октомври 2011 г.; Daktaras v. Lithuania, № 42095/98; Moiseyev v. Russia, № 62936/00, 9 октомври 2008 г., в които е застъпено принципното положение, че липсата на достатъчни гаранции за осигуряване на независимостта на съдиите, в рамките на съдебната власт и особено vis-a-vis техните началници в съдебната йерархия, може да доведе Съда до заключението, че съмненията по отношение на независимостта и безпристрастността на съда са обективно оправдани. Практиката на ЕСПЧ е намерила отражение и в Становище №19 (2016) на Консултативния съвет на европейските съдии към Съвета на Европа относно ролята на председателите на съдилаща.

Пряко относими и нарушени в Районен съд Пловдив са принципите, изведени в §13 от становището, а именно, че вътрешната съдебна независимост изисква отделните съдии да бъдат свободни от напътствия или натиск от страна на председателя на съда, когато се произнасят по дела. Председателите на съдилища, в качеството на пазители на независимостта, безпристрастността и ефективността на съда, трябва сами да зачитат вътрешната независимост на съдиите в техните съдилища.

В §15 КСЕС разяснява защо е изключително важно председателите на съдилища, след като са назначени, да продължават да работят като съдии и да поддържат контакти с други съдии в съответствие с принципа primus inter pares.

на гражданите до независими съдии, чиято независимост в пълна мяра трябва да бъде осигурена и от всякакви влияние вътре в рамките на съдебната система.

НАСТОЯВА незабавно, още в следващото си редовно заседание, Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет да разгледа сигналите за опит да се окаже вътрешен административен натиск върху съдия Деян Въртов и съдия Татяна Маслинкова на основание чл. 5 от Механизма за действие на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет в случаи на засягане на независимостта и/или опит за оказване на натиск върху съдиите и съда, както и да изрази незабавно публична институционална подкрепа към съдиите Деян Въртов и Татяна Маслинкова, включително като заяви същата публично, писмено уведоми административното ръководство на съда, както и да сезира Висшия адвокатски съвет и Адвокатската колегия – Пловдив за търсеното от тях съдействие от административното ръководство на съда.

НАСТОЯВА Съдийската колегия да извърши задълбочена проверка за целия управленски мандат на председателя на Районен съд Пловдив Иван Калибацев и неговите заместници и да заяви ясна позиция относно достатъчното данни, пораждащи съмнения за:

Злоупотреба с административна власт от страна на председателя;

1. Изземване на правомощия от общото събрание;
2. Преследване на незаконни цели при упражняване на привидно законни правомощия;
3. Лошо управление на органа на съдебна власт и нерешаване на системните организационни проблеми, особено на тези с натовареността.

Като се позоваваме на съображения §24 – §30 от Становище №23 (2020) относно ролята на сдруженията на съдиите в подкрепа на независимостта на съдебната власт, **НАСТОЯВАМЕ** да бъдем своевременно уведомени за предприетите от Вас действия.

Приложение: Сигнал от съдия Татяна Маслинкова от Районен съд Пловдив, заедно с писмените доказателства към него.

28.03.2022г. Управителният съвет на Съюза на съдиите в България
Гр.София

